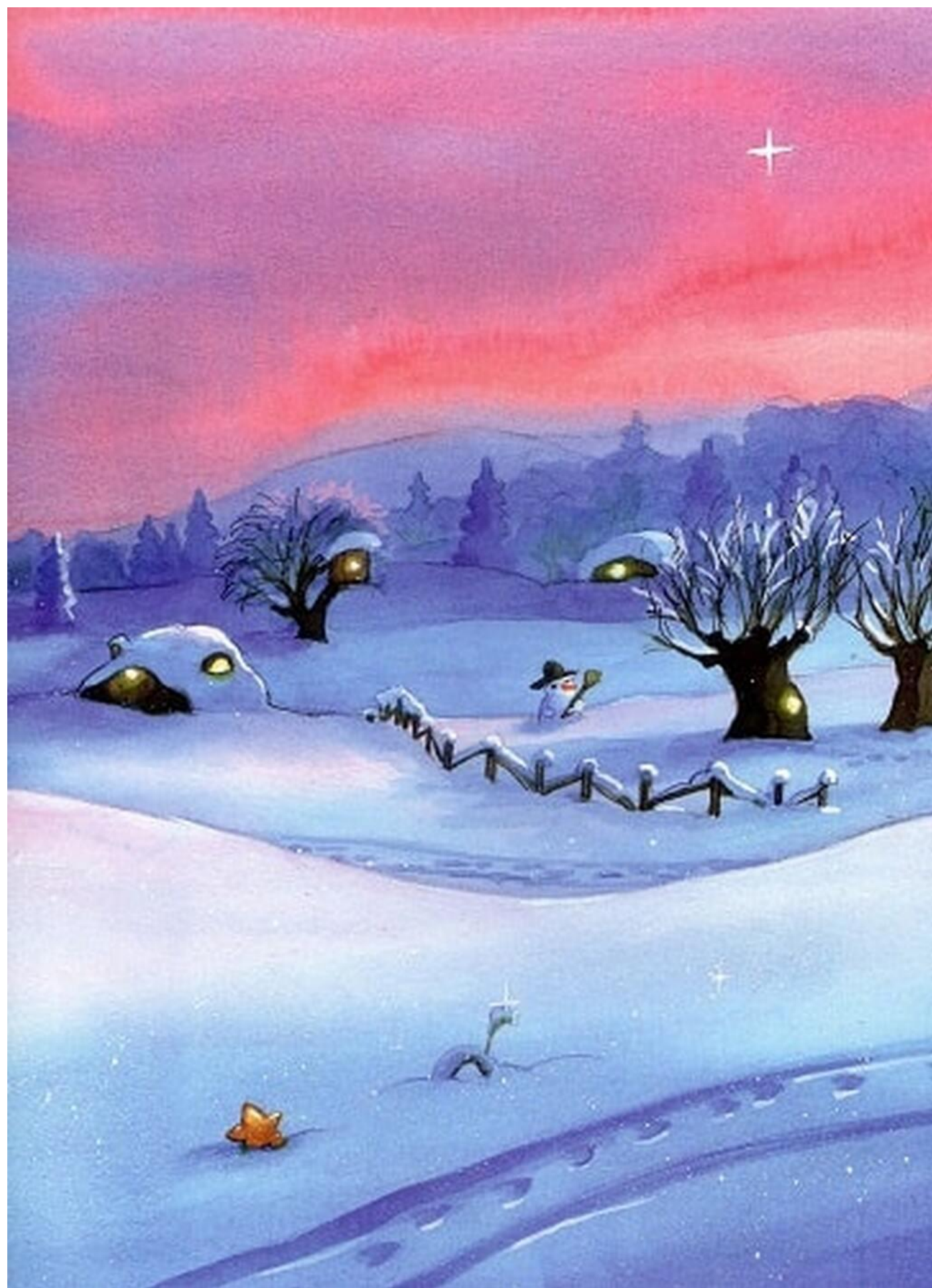
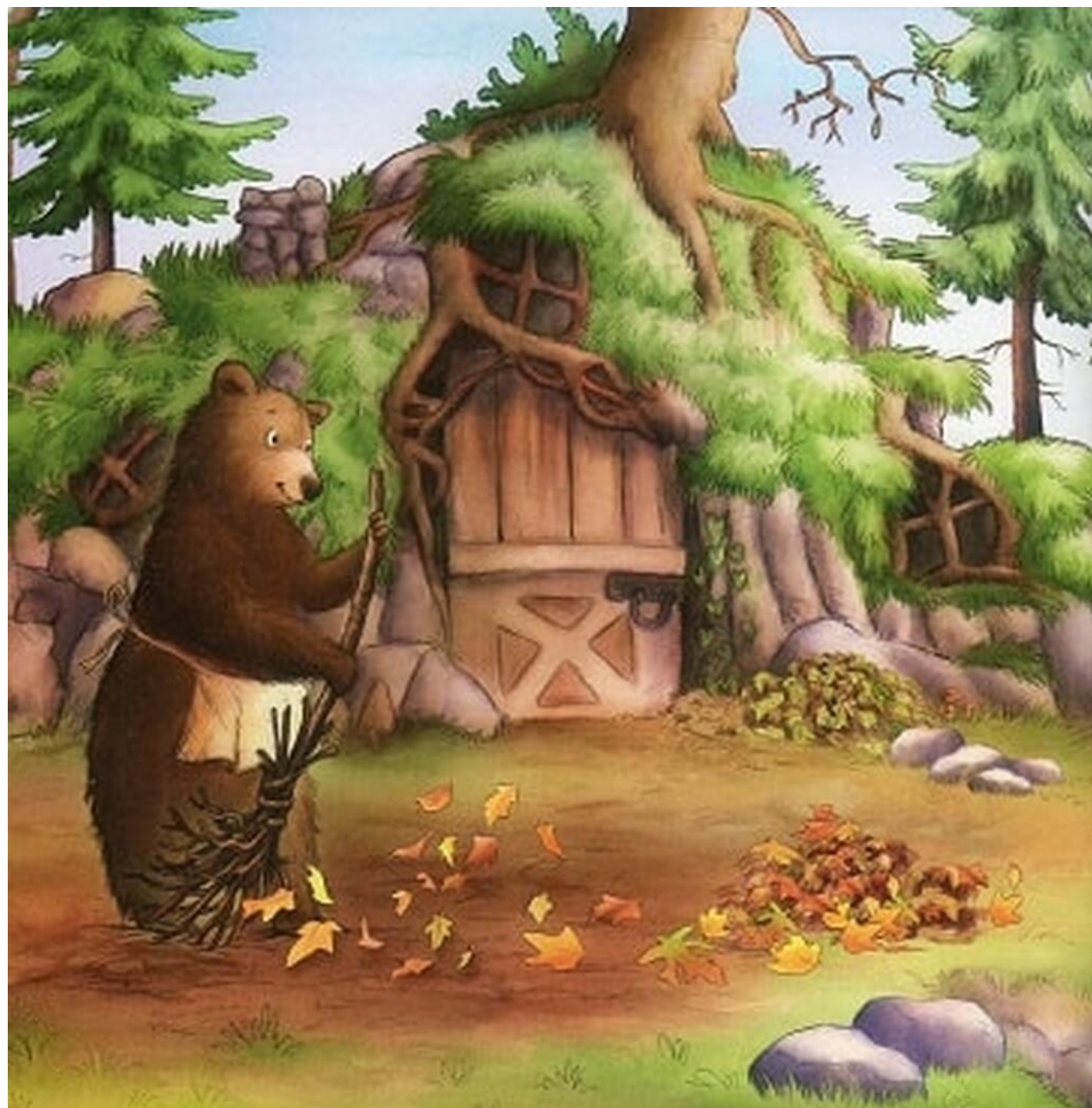

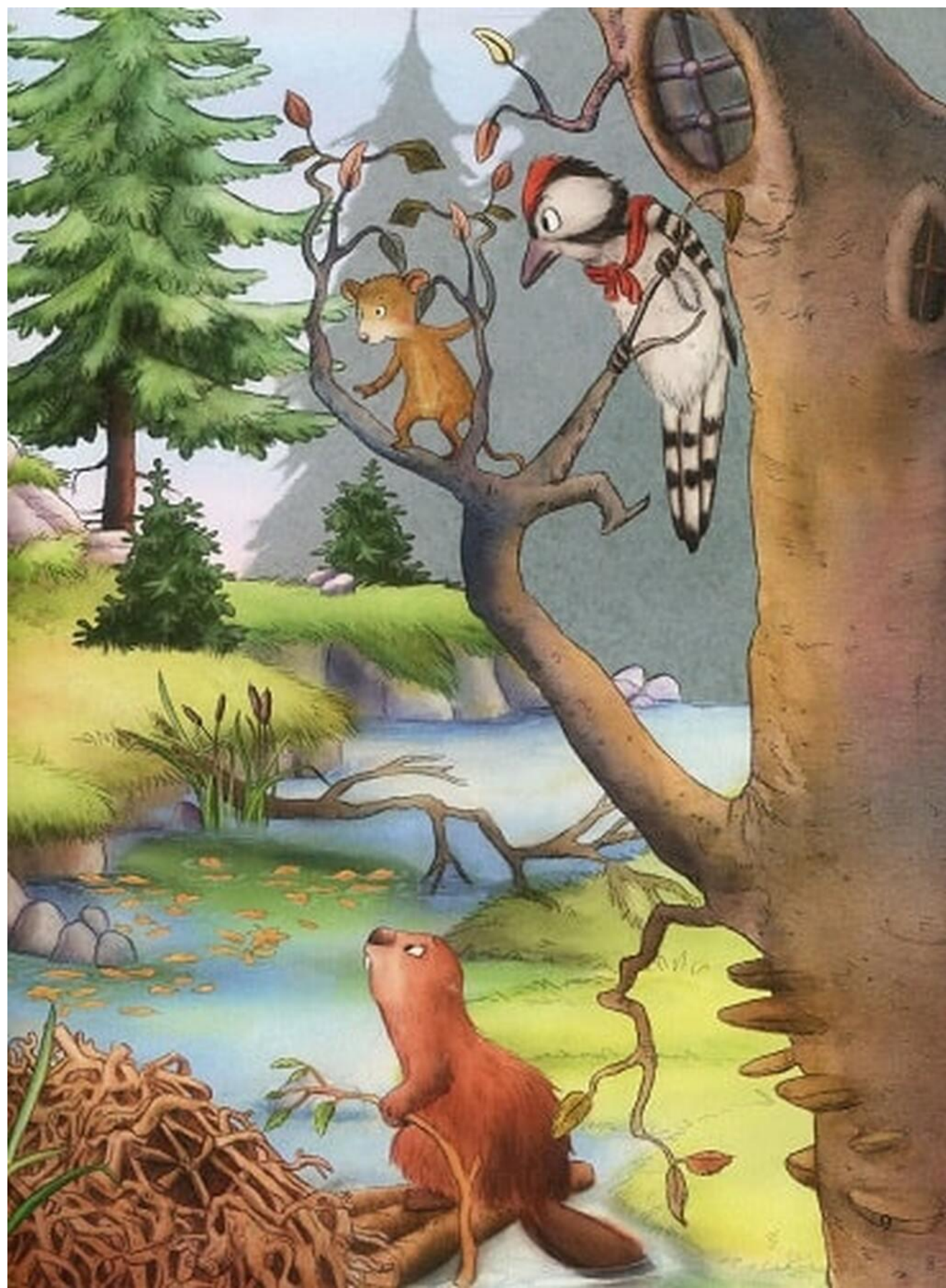

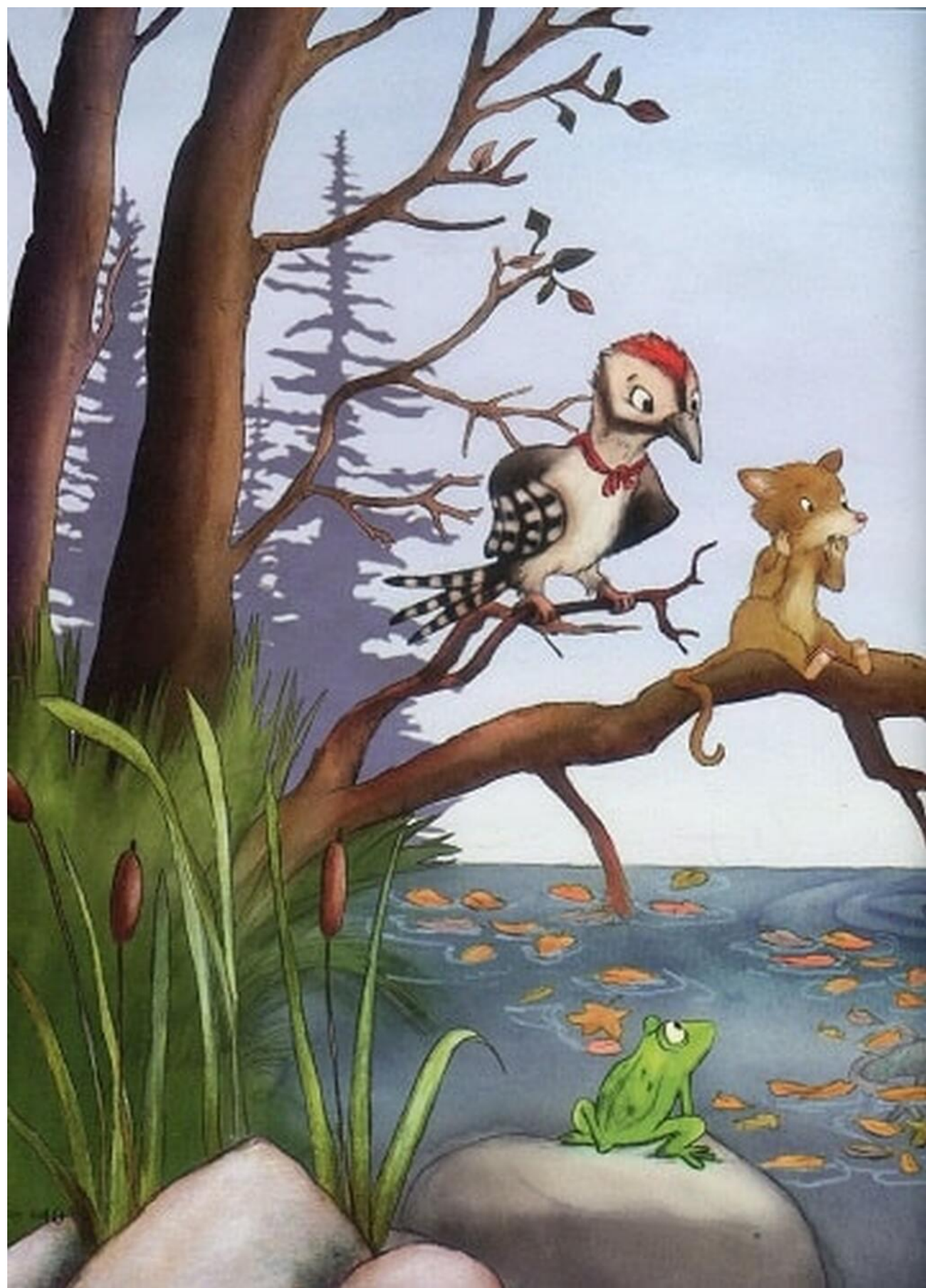

Ведмедик був новачок у цьому великому лісі і просто шукав собі місця, де б міг уюститися на зимову сплячку. Невдовзі він знайшов саме те, що шукав, — чудову нору. Але йому бракувало там затишку. І ведмедик став згрібати листя, щоб облаштувати свій барліг. Цілісінякий день згрібав, аж зголоднів. І відчув страшенну спрагу! Спочатку ведмедик напився води з річки. Потім видряпався на дерево й дістав собі меду з дупла.

Увесь цей час за ним спостерігали інші тварини, які досі жодного разу не бачили ведмедів.

— Небезпечний ведмідь оселився у нашому лісі! — затремтіла миша. —
Він хотів оперіщити мене своєю мітлою!

А в цей час ведмедик лише змів листя до купи.

Бобер розповідав:

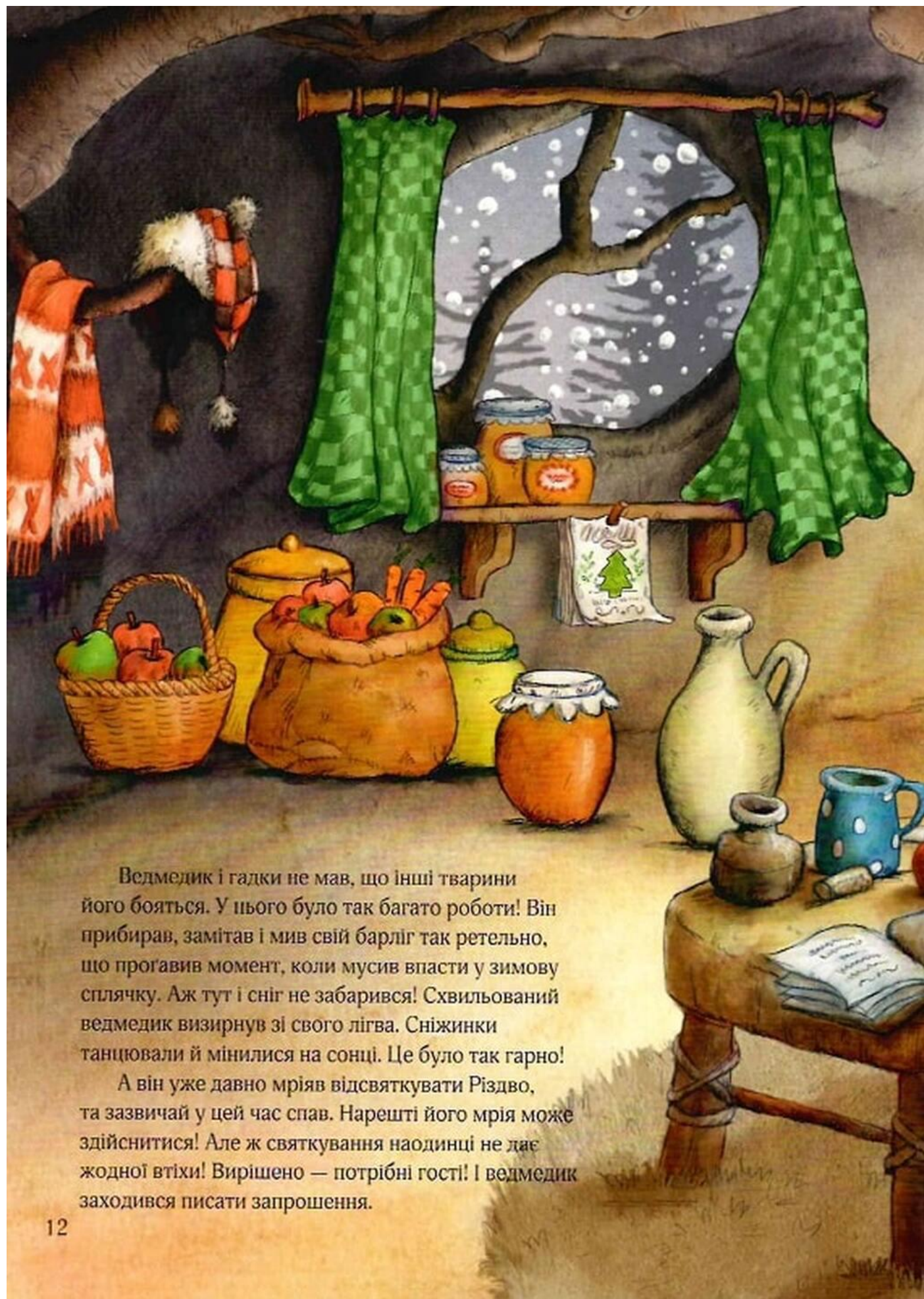
— Він хотів накинутися на мене, але я хутко пірнув у річку!

А ведмедик просто хлебтав із річки воду.

— Він заліз на моє дерево, бо хотів мене зловити! — скаржився дятел. —
Мені довелося мерщій летіти геть!

Але ж ведмедик поліз на дерево за медом, а не за дятлом. Ох-ох, стільки непорозумінь!

Ведмедик і гадки не мав, що інші тварини його бояться. У нього було так багато роботи! Він прибирав, замітав і мив свій барліг так ретельно, що прогавив момент, коли мусив впасти у зимову сплячку. Аж тут і сніг не забарився! Схвильований ведмедик визирнув зі свого лігва. Сніжинки танцювали й мінилися на сонці. Це було так гарно!

А він уже давно мріяв відсвяткувати Різдво, та зазвичай у цей час спав. Нарешті його мрія може здійснитися! Але ж святкування наодинці не дає жодної втіхи! Вирішено — потрібні гості! І ведмедик заходився писати запрошення.

